

A Fővárosi Ítéltábla Giró Szász és Társai Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Gáspár Attila Tibor ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek, Hörich és Varga Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Hörich Ferenc ügyvéd) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. január 13. napján kelt, 33.P..../2013/15. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 120.000 (Százhúszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek bruttó 40.000 forint perköltséget, valamint az államnak a NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága külön felhívására 36.000 forint illetéket.

Az ítélet tényállása szerint a felperes 2010. október 12-e óta a C... V... N... Zrt. vezetője, az alperes ugyanezt a pozíciót 2010. október 12-éig töltötte be, jelenleg az M... frakcióban önkormányzati képviselő.

A M... N... című lap belpolitikai rovatában 2013. . 13-án „C...” címmel cikk jelent meg, melynek alcíme „A C...”. Az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen ismertette a cikkben, valamint annak „R...” alcíme, továbbá „E...” alcíme alatt olvasható tartalmakat, amelyek a X.... és X.... kerületi városgazda cégek által kötött szerződéseket taglalja.

Az írás nyomán több sajtóorgánus is foglalkozott a cikkben felvetettekkel, többek között a stop.hu hírportálon „H...” címmel szintén cikk jelent meg, amelynek „F...” alcím alatti tartalmát az ítéletben az elsőfokú bíróság szintén ismertette.

Az alperes az által üzemeltetett <http://www.s...hu> blogon 2013. ... 27-én - a perben kifogásolt - írást jelentetett meg, amely egyébként megegyezett az M... frakció által a X.... kerületi Önkormányzat Képviselő-testülethez benyújtott előterjesztés szövegével és azt az elsőfokú ítélet teljes terjedelmében a tényállás részévé tette. Ebben az előterjesztésben az M... frakció a képviselő-testülettől a felperes, valamint a felügyelő bizottság tagjainak a menesztését kérte a C...Városgazda Zrt. éléről. Tartalmazta, hogy a M... N... 2013. ... 13-án cikke súlyos állításokat fogalmazott meg a felperessel szemben, és C...t érintően a cikkből megdudhatónak találta az előterjesztés, hogy a W...

családi érdekeltségébe tartozó borászattól rendszeresen szerez be bort a V... K... N... Zrt. és a c...i önkormányzat; a C...V... K...N... Zrt. csakúgy, mint a I... vagyonkezelő Zrt. (az igazgatóság elnöke felperes neve) alibi szerződésekkel havi több százezer forintot juttat Cs... T... K...-s X.... kerületi alpolgármester sógorának; továbbá a P...-P... E... N... Kft. számviteli szolgáltatásait a felperes neve érdekeltségébe tartozó vállalkozásnak lett kiszervezve. A cikkből az is kiderül, hogy az érintett cégcsoport hátterében offshore tulajdonosi kör található.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy valótlan tény híresztelt a www.s....hu honlapon 2013. ... 27. napján közzétett sajtócikkkel, amely azt a valótlan és sértő tényállítást tartalmazza, hogy a felperes alibi szerződésekkel havi több százezer forintot juttat C... T...nak. A jogsértés megállapításán túl kérte az alperes elégtételadásra kötelezését a sajtócikkkel azonos nyilvánosság előtt, valamint elnézés kérésre kötelezését, és az alperes kötelezését az írás eltávolítására.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság határozatát a Ptk. 78. §-ának (1) és (2) bekezdésére, Magyarország Alaptörvényének IX. cikkére, a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának a sajtó-helyreigazítási perekben kialakított, azonban a következetes bírói gyakorlat alapján a személyiségi jogi perekben is érvényesülő Polgári Kollégiumi állásfoglalásai közül a PK.12., PK.13., PK.14. és PK.15. számú állásfoglalásban foglaltakra, valamint az Alkotmánybíróság 30/1992. (V.26.) AB számú határozatára és a 36/1994. (VI.24.) AB számú határozatában foglaltakra alapította.

Mindenekelőtt rögzítette, hogy a személyes blog nem minősül sajtóterméknek, az ott megjelent közlemények ezért nem tekinthetők sajtócikknek. Sajtó-helyreigazítási keresetnek a blogbejegyzésekkel kapcsolatban nem lehet helye, azonban a feltételek fennállása esetén a blog oldalon megjelent írások jóhírnév sérelmének megállapítására alapot adhatnak.

Ezt követően azt vizsgálta, hogy az alperes által közzétett képviselő-testületi előterjesztés felperes által sérelmezett közleménye alkalmas-e a felperes jóhírnevének megsértésére. A rendelkezésre álló adatok értékelésével arra a megállapításra jutott, hogy a felperes által sérelmezett előterjesztés a képviselő-testület következtetéseit tartalmazza, mely következtetések alapján a képviselő-testület határozati javaslattal fordult az önkormányzat közgyűléséhez. A képviselő-testületi előterjesztés a tényekből levont olyan következtetés, amely sem egészében, sem részleteiben nem indokolatlanul sértő, bántó, megalázó, illetve nem nyilvánvalóan ellentétes a formális logika szabályaival sem. Emellett a felek mindketten közszereplőnek minősülnek, a per tárgya pedig a közéleti tevékenységükkel kapcsolatos, kettejük közt is zajló politikai vitának a része, az ilyen politikai viták eldöntésének nem lehet helyszíne a bírósági tárgyalóterem. A felperest, mint közszereplőt fokozott tűrési kötelezettség terheli a vele szemben megfogalmazott kritika, vélemény, illetve az általa a közéletben gyakorolt tevékenység körében megfogalmazott következtetések tekintetében, így tűrni köteles azt, hogy az alperes az M... frakció által megfogalmazott következtetéseket tartalmazó előterjesztést nyilvánosságra hozza.

Mindebből az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy a felperes által állított jogsértés - nevezetesen valótlan tények híresztelése - nem valósult meg.

Az elsőfokú ítélet szerint az alperes a közleménnyel nem állította azt, hogy a felperes bűncselekményeket követett volna el, illetve az általa megvalósított cselekmény adócsalást valósított volna meg, mindössze az álláspontját fejtette ki arra vonatkozóan, hogy a C... Városgazda Nonprofit Kft. vezérigazgatója, valamint az ellenőrzésre jogosult szervek méltatlanná váltak a

feladat ellátására, és határozott javaslatokkal fordult a közgyűléshez. A kritika részét képezte az is, hogy a C... Vagyonkezelő Zrt. és C... T... K...-s képviselő közötti szerződést „alibi” szerződésnek nevezte az előterjesztés. Ez a kritika, ami a M... N...ban megjelent és a felperes által sem cáfolt tényekből levont olyan következtetés, amely érték- és igazságtartalmától függetlenül nem sérti a felperes személyiségi jogát és nem lépi át a szólás- és véleménynyilvánítási szabadság kereteit. Az előterjesztés nyilvánosságra hozatala ezért jogsérelem nélkül történt.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozatlannak találta és azt elutasította.

A határozattal szemben a felperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset szerinti döntés meghozatalát kérte.

Osztotta a törvényszék álláspontját abban, hogy mindkét peres fél közszereplőnek minősül, ugyanakkor hangsúlyozta, hogy az alperes a közszereplői státusza mellett politikus is, míg a felperes nem az. Mindezek alapján iratellenes az ítélet indokolásának azon része, miszerint a per tárgya a peres felek között zajló, a közéleti tevékenységgel kapcsolatos politikai vitának a része, mivel a felperes nem állt politikai vitában az alperessel.

Nem vitatta a felperesi fellebbezés, hogy nem indított sajtó-helyreigazítási eljárást a M... N...ban megjelent sajtócikkkel kapcsolatban, ebből azonban tévesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a cikkek valóságtartalmát nem vitatja. A cikk nem tartalmazott sem tényállítást, sem utalást arra nézve, hogy a felperes alibi szerződéseket kötött volna a perben hivatkozott cégekkel, így ebben a vonatkozásban a cikkeket a felperes nem is vitathatta. Az „alibi szerződés” olyan szerződést takar a felperesi álláspont szerint, amely nem valóságos, egy másik, a felek által eltitkolni szándékolt jogügyletet vagy ügyleti akaratot leplez. A teljes szövegkörnyezetben vizsgálva a kérdéses kifejezést az alperes által közzétett közlemény azt állította, hogy a felperes olyan szerződést kötött, amelynek nem volt valóságtartalma, mögötte valós gazdasági teljesítés nem húzódott meg. Mivel a felperes a szerződéskötéskor egy közvetett módon állami költségvetésből finanszírozott szervezet vezetőjeként kötötte meg az „alibi szerződés”-t, így ezt az állami költségvetés kárára és terhére tette, míg a valós gazdasági teljesítés hiánya bűncselekmény gyanúját alapozhatná meg adócsalás vagy hűtlen kezelés tekintetében.

Azzal is érvelt a fellebbezés, hogy az alperes, mint önkormányzati képviselő tudta, illetve a kellő gondosság tanúsítása mellett tudnia kellett volna, hogy az általa híresztelt tényállítás valótlan, a közleményben hivatkozott sajtócikkben szereplő szerződések mögött valós gazdasági események és teljesítés húzódik. A véleménynyilvánítási szabadság nem terjed ki a becsületsértésre alkalmas valótlan tények közlésére akkor, ha a nyilatkozó személy kifejezetten tudatában van a közlés valótlanosságának, illetve foglalkozása vagy hivatása gyakorlásának szabályai szerint elvárható lett volna tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata, de az elvárható gondosságot elmulasztotta. Az elsőfokú bíróság e körülményeket az ítélelhozatal során nem vette figyelembe, illetve nem kellő súllyal értékelte, továbbá nem tett eleget a tényállás feltárási kötelezettségének sem, amikor a sérelmezett közlemény valóságtartalmának vizsgálatától eltekintett. Az alperes egyetlen bizonyítékot nem szolgáltatott, illetve egyetlen bizonyítási indítvánnyal sem élt arra vonatkozóan, hogy mi az alapja a perben sérelmezett tényállításnak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság tényállást a szükséges mértékben feltárta, helytállóan hívta fel és kimerítően ismertette az irányadó jogszabályokat, a Kúria és az Alkotmánybíróság releváns döntéseit, annak alapján mindenben megfelelő döntést hozott, amelynek indokaival is maradéktalanul egyetértett a másodfokú bíróság. Kizárólag a fellebbezésre tekintettel emeli ki a következőket.

A fellebbezés hivatkozott arra, hogy a peres felek közszereplők ugyan, de a felperes nem politikus és nem állt politikai vitában az alperessel. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott bírói gyakorlat azonban nemcsak a politikai, hanem a társadalmi vitával kapcsolatos véleménynyilvánítást is ebbe a körbe tartozónak tekinti. A jelen esetben a közélet egyik szereplője egy másik közszereplőre vonatkozóan fejtette ki a véleményét, annak tevékenységével kapcsolatban. Ezért nem politikai, hanem a közügyek vitájában tett véleménynyilvánításnak minősül az alperesi közlés, de ez nem befolyásolja a döntés helytállóságát.

A fellebbezés kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság abból, hogy nem indított sajtóhelyreigazítási eljárást, tévesen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes az alperesi közlés alapjául szolgáló cikkek valóság alapját elfogadta volna. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság álláspontja volt helyes, a felperes az utolsó tárgyaláson ugyanis akként nyilatkozott, hogy a sajtóban megjelent tények a valóságnak megfeleltek, a cikkek nem állítottak valótlan. Ezért a cikkben közöltekkel kapcsolatban a valóság bizonyítására nem volt szükség.

Nem volt szükség azzal kapcsolatban sem a valóság bizonyítására, hogy a felperes alibi szerződést kötött volna. A közlés valóságtartalma akkor releváns, ha tényállításnak minősül. Az alperes felperes által kifogásolt nyilatkozatában a szerződéses kapcsolatokra vonatkozó tartalom tekinthető tényállításnak. Ez a valóságnak megfelel, azt a felperes nem vitatta, a keresetéhez maga is csatolt ezzel kapcsolatos szerződéseket és a sajtóban megjelent tényeket is a valóságnak megfelelőnek tartotta az elsőfokú eljárás során. Az alperes ebből a tényből vonta le azt a következtetést, értékítéletét, amikor a szerződéseket alibinek bírálta. Formálisan az "alibi szerződés" tényállításként jelenik meg, de az adott esetben ez a szerződésekre vonatkozó véleménynek minősül.

A véleménynyilvánításhoz való alkotmányos jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi, ebből következően a védelem az olyan gondolatokat, elveket és nézeteket is megilleti, amelyek sértőek, meghökkentőek vagy aggodalmat keltenek, tehát a véleménynyilvánítás szabadsága mindenféle közlés szabadságát magában foglalja, függetlenül a közlés módjától és értékétől, valóságtartalmától. A véleménynyilvánítás szabadságának korlátját jelenti a szintén alkotmányos védelem alatt álló jó hírnév, így a bírálat, az értékelés részben tartalmában, részben kifejezőmódjában is lehet jogsértő, ha átlépi a szabad véleménynyilvánítás megengedett alkotmányos határait.

A kifogásolt közléssel - amikor alibi szerződéseket nevezte azokat - az alperes a felperes személyére vonatkozóan kétségtelenül negatív értékítéletet alkotott. De tartalmában valótlan tényállításokat nem tartalmazott, az értékítélete a megjelent újságcikkek tartalmára tekintettel nem nélkülözte a ténybeli alapot, és kifejezőmódjában nem minősült indokolatlanul bántónak, sértőnek, lealacsonyítónak. Teljes mértékben osztható az elsőfokú bíróság ítélete, ami szerint ezzel a kifejezéssel az alperes nem állította a felperesről bűncselekmény elkövetését. Mindezekre tekintettel nem adott alapot a jogsértés megállapítására az, hogy az alperes alibinek minősítette a szerződéseket.

Emellett helyesen hivatkozott arra is az elsőfokú ítélet, hogy a közügyekkel összefüggő vélemény nyilvánításának szabadsága különleges védelmet követel akkor, amikor közfeladatot ellátó, illetve

a közéletben szerepet vállaló személyek tevékenységét érinti, ezért az alkotmány által védett véleménynyilvánítás köre a közhatalmat gyakorló személyekkel kapcsolatos vélemények esetében tágabb, mint más személyeknél.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokai alapján - a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-ának (1) bekezdése és a csatolt megbízási szerződésben foglalt 40.000 forint + áfa összegű ügyvédi óradíj, valamint 3 órai tevékenység figyelembevételével határozta meg.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

, 2015. november 5.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: